

— 'Επειδή ἡ Πανιερότης σας γνωρίζει τὸ αἶμιον τῆς ἐπισκέψιάς μου, ἐλπίζω ὅτι θέλει συναντιεῖται.....

— Νὰ σοὶ δώσῃ τὴν Μαρίαν εἰς γάμον; 'Εν ἔτοι; παρήλθεν ἡρᾷ ἀφ' ὅτου συνέλαβον αὐτὴν τὴν ἰδέαν. Τοῦ γάμου σου θὰ τελίσω μὲ τοιαύτην πομπὴν τὴν ὁποίαν ἢ ἀναφέρουν καὶ μετὰ ἑκατὸν ἔτη.

— Εὐχαριστῶ, Πανιερώτατε, ἀπήνησεν ὁ μνηστὴς ὅπως τετραραχμένος, καὶ διετίθετο νὰ ζητήσῃ πάλιν τὴν εὐλογίαν τοῦ ἐπισκόπου ἵνα ἐπανεέλθῃ εἰς τὰ ἴδια, ὅτε ὁ ἀγαθὸς γέρον τὸν ἀνεκάλεσε.

— Μοὶ φαίνεται, παιδί μου, ὅτι ἐλησημονήσαμεν καὶ τι.

— Τι, Πανιερώτατε;

— Τὸ οὐσιωδέστερον μετὰ τὴν γυναῖκα, τὴν προικα.

— Ἰπρεῖδον τὴν ἐπιθυμίαν σας, Πανιερώτατε; καὶ παραχωρῶ διὰ συμβολαίου ὡς προικοδόγημα εἰς τὴν σύζυγόν μου τέσσαρες χιλιάδας τάλληρα.

— Χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃς βέβαια, ὅτι καὶ αὐτὴ σοὺ φέρει δώδεκα χιλιάδας, τὰς ὁποίας οἱ γονεῖς της παρεκατίθεσαν εἰς τὴν μακαριότητα ἡγουμένην τοῦ μοναστηρίου τῆς Παναγίας. 'Ὅταν δὲ διὰ τὴν ἐκ μέρους μου δωρεάν τοῦ γάμου, νομίζω ὅτι θέλεις εὐχαριστηθῆ. Πῶς! ἡ εἰδησις αὐτῆ περιουσίας τὴν ὁποίαν ποσῶς δὲν ἐπερίμενες δὲν σοὶ προσεῖναι παντάπασιν χαρὰν;

— Εἶμαι ἀρκετὰ πλούσιος, Πανιερώτατε, καὶ ἐκτὸς τούτου ἐπεθύμουν.....

'Ενταῦθα ὁ νεανίας διεκόπη.

— 'Εξήκολούθει λοιπὸν, εἶπεν ὁ ἐπίσκοπος, ἐπαθύμεις.....

— 'Επεθύμουν ἡ Μαρία νὰ λάβῃ τὸ πᾶν παρ' ἐμοῦ, προσέθηεν ὁ νεανίας καταβιάζων τοὺς ὀφθαλμούς.

— Εἶσαι εὐγενὴς καὶ ἐντιμὸς νέος! ἐπανελάβην ὁ ἐπίσκοπος κατανουχθεὶς ἀλλὰ καὶ ἡ Μαρία σοὺ χρεωστῆ ὄχι μικρὰν εὐγνωμοσύνην, καὶ ἐκτὸς τούτου δώδεκα χιλιάδας τάλληρα ἐπιπλέον δὲν βλάπτουν ποσῶς: 'Υγείαινε τέκνον μου, πότε λοιπὸν οἱ γάμοι;

— Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον, Πανιερώτατε.

'Ὁ Ἰωάννης ἦλθεν ἢ ἀναγγεῖλην εἰς τὴν Μαρίαν καὶ τὴν οἰκογένειάν του τὰς ὁποίας παρὰ τοῦ ἐπισκόπου εἶχε μάθει εὐαρέστου; εἰδησις. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς στιγμῆς αἱ τέσσαρες γυναῖκες ἐπελήρθησαν τοῦ ἔργου μετὰ ζήλου. Αἱ δύο νεάνιδες ἐνησχολήθησαν περὶ τὰ πανικὰ, ἡ κυρὰ Παρκερίνη, ἥτις ἔχαιρε μὲν διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς Μαρίας, ἐλυπεῖτο δὲ διότι ἐμελλε νὰ τὴν ἀποχωρηθῆ, ἐκαθάρισε τὰ ἄσχημα, ἐξήγαγεν ἀπὸ τὰς ἱματιοθήκας τὰ δαμωτὰ τροπέζομινθουλά της, καὶ ἐπέκρινετο περὶ τοῦ πλοισμοῦ τοῦ γεύματος, εἰς τὸ ὅποιον ἔπριπε νὰ διεκρινθῆ, διότι ἡ πανιερότης του ἐμελλε νὰ παρευρῆθῃ. Τέλος ἡ περιπόθητος ἡμέρα ἐφθασε. Περὶ τὴν μεσημβρίαν, δύο ἄμαξαι, φέρουσαι τὰ ἐπισκοπικὰ παράσημα, ἐσταμάτησαν ἐνώπιον τοῦ οἰκήματος τῆς ἐμπόρου, καὶ ἡ χαρῖσσα μελλονύμφου ἀνέβη εἰς τὴν πρώτην, μετὰ τῆς κυρᾶς Παρκερίνης, τῆς Ἰωάννας καὶ τῆς κυρᾶς Παρκερίνης, ὁ δὲ Ἰωάννης καὶ τρεῖς ἐκ τῶν γενοτέρων φίλων του ἀνέβησαν εἰς τὴν ἑτέραν. Ἡ συνοδία

διευθύνθη πρὸς τὴν μητροπολιτικὴν Ἐκκλησίαν, ἐξολιγμένη ὡς δι' ἡμέραν μεγάλης τελετῆς.

'Ὁ ἐπίσκοπος, φέρων τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, ἐπερίμενε τοὺς μελλονύμφους ὑπὸ τὸν πρόναον τῆς Ἐκκλησίας ὅπου τοῖς προσήνεγκε τὸν ἀγίασμόν, ὡς ἤθελεν πράξει πρὸς πρίγκιπα, εἶτα ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ βωμοῦ, ὅπου ὁ εὐνοδικὸς τῆς συνταρχίας τῶν ἐρισοχησικῶν, συνωδευμένος ὑπὸ τοῦ εὐνοδικοῦ τῶν ὑρασματοπωλῶν, ἐκράτησε τὴν νυμφικὴν στέπην ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῆς Μαρίας καὶ τοῦ Ἰωάννου. Ὁ ἡγούμενος ἀπήγγειλε, μετὰ τὴν τελετὴν, προσφώνησεν πρὸς τοὺς νεοτύμους καὶ ἦλθεν ἀκολούθως νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ γαμήλιον συμπόσιον, γεγονός τὸ ὅποιον περιποίησε μετ' ἀληθινὴν τιμὴν εἰς τὴν κυρὰν Παρκερίνην, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἐπὶ ὀκτῶ ἡμερῶν εὐνοδικῶν ἡμέρας ἐγένετο λόγος ἐν τῇ πόλει.

Τὴν ἐπερμένην κυριακὴν, ὁ ἐπίσκοπος προσεκάλεσεν εἰς τὸ γεῦμα τὴν οἰκογένειαν Παρκερίνην. Ἡ ἀδελφὴ του, ἡ κυρία Λυδορῆ, ἦτο ἀπούσα πρὸ ἐνὸς μηνὸς εἰς Παρισίους ἕνεκα σπουδαίων οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

'Αφοσίωσις καὶ λύσις.

Δέκα ἔτη παρήλθον καὶ οὐδὲν ἀξιοσημείωτον γεγονὸς ἔλαβε χώραν μεταξὺ τῶν προσώπων ἅτινα ἔλαβον μᾶλλον ἢ ἦτορον σπουδαῖον μέρος εἰς τὴν ἱστορίαν ταύτην, ἐκτὸς ἐάν ὡς τοιοῦτον ὑποθέσωμεν τὸν θάνατόν τῆς κομῆστῆς Λυδορῆς τοῦ Πενεβέντ, ἀδελφῆς τοῦ ἐπισκόπου, ἥτις ἀπέβιωσεν εἰς Παρισίους καὶ παρέσχε εἰς τὸν ἀγαθὸν ἐπίσκοπον τοσαύτην ἐλευθερίαν, ἥτις τῷ ἐπήνεγκε κόρον, καὶ ἀνάπαυσιν, δι' ἧς ἐνόμισε κατ' ἀρχὰς ἐπιτοὺν σχεδὸν δυστυχῆ. Ἀλλὰ δὲν ἐβράδυνεν νὰ προσκλιωθῆ πρὸς τὸν ἡσυρον καὶ γαλήνιον αὐτὸν βίον χάρις εἰς τὴν εὐλεκερὴν φιλίαν τοῦ Παρκερίνη, τῆς συζύγου του καὶ ὄλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐρισοχησικῶν, συμπεριλαμβανομένης εἰς τούτους καὶ τῆς Ἰωάννας, εὐτυχῶς νυμφευθείσης μετὰ τινος χρυσοχοῦ τῆς πόλεως. Ἡ Παρκερίνη πωλήσασα τὸ ἐμπορικὸν αὐτῆς κατάστημα, συνώκησε μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ της καὶ τῆς παλαιᾶς μαθητρίας της. Ὁ ἐπίσκοπος δὲν ἤσθάνετο μεγαλητέραν χαρὰν παρὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἦσαν προσεκλημένοι εἰς τὸ παλάτιόν του ὁ Παρκερίνη καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, ἢ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς αὐτὸς ἐγευματίετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐμπόρου. Ἐκεῖ ἀπεκδύετο ὄλου αὐτοῦ τοῦ μεγαλείου, ἀνεψυχοῦτο διὰ μικροῦ ποτηρίου οἴνου, καὶ εἰδηγεῖτο γεγονότα ἱστορικὰ τῆς αὐτῆς τοῦ βασιλείου Ἐδρίκου τοῦ Β'. εἰς τὰ ὅποια ἡ μὲν ἀγνὴ καὶ ἀθῶα Μαρία οὐδὲν ἠγνοεῖ, ὁ δὲ Παρκερίνη ἐμεδίει. Ὁ ἐπίσκοπος ἀπηλπίζετο πρὸς τοὺς ἄλλοις μὴ δυνάμενος νὰ γενῆ ἀνάδοχος καὶ τέκνον τινὸς τοῦ ἐμπόρου, διότι τὴν εὐτυχίαν ταύτην ὁ Θεὸς εἶχεν ἀρνηθῆ εἰς τοὺς νέους συζύγους. Ἀόκρυα τότε κατέρρεον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Μαρίας, ὁ δὲ ἀγαθὸς γέρον μετεμελεῖτο διὰ τὴν ἀπερισκέπτου ἀδολοχεῖαν του, ὅπερ ὅμως οὐδὲν ὄλεσε τὸν ἐμπόδισεν τοῦ νὰ ἐπανεέλθῃ